

Сьома дискусійна група

“Публічне управління в європейських країнах: досвід для України”

Демократизація українського суспільства та розбудова сучасної системи державного управління зумовлює необхідність впровадження нових цінностей та принципів публічного менеджменту в діяльність владних інститутів, вимагає підвищення результативності їх функціонування та якості послуг, що надаються населенню. Вирішення цих завдань потребує значного поліпшення організації роботи органів державного управління та місцевого самоврядування, зумовлює зростання вимог до рівня професійної підготовки управлінської еліти.

На підставі виступів і дискусії учасники секції № 7 «Публічне управління в європейських країнах: досвід для України» рекомендують:

- враховувати в управлінській діяльності закономірності, особливості та тенденції розвитку державотворення та державного управління країн Європейського союзу та Організації Північноатлантичного договору.
- застосувати фундаментальні наукові результати щодо європейської та євроатлантичної інтеграції при розробці центральними органами влади інноваційної політики та оптимальної стратегії її здійснення.
- застосувати наукові дослідження з питань використання закономірностей та особливостей при постановці цілей, визначенні стратегії та засобів їх досягнення, забезпеченні якості результатів, використанні сучасних технологій, урахуванні можливих ризиків стосовно проектування управлінських рішень при розробці та визначенні стратегії суспільно-політичного розвитку й завдань державного управління;
- виявляти своєчасно проблемні ситуації і визначити шляхи та механізми їх вирішення;
- здійснювати необхідні заходи щодо інформаційного забезпечення виконання державно-політичних рішень.

Важливим для подальшої оптимізації державного управління в Україні в контексті європейської та євроатлантичної інтеграції є застосування фундаментальних наукових результатів у процесі розробки цільових програм, механізмів координації управлінських дій при прийнятті державно-управлінських рішень щодо подальшого розвитку України.

За публікаціями, що наявні в публічних бібліотеках України, практично немає цілісної картини по жодній із країн Європи, що останнім часом пройшли цей шлях, які б фундаментально, а не фрагментарно оцінювали переваги та ризики інтеграції та аналізували їх досвід. Взагалі, в літературі недостатньо експертних оцінок щодо впливу різних факторів на конкретні напрями необхідних трансформацій, які мають відбутися в процесі інтеграції України.

Оволодіння широким інформаційним простором наукових досліджень та розробок щодо європейської та євроатлантичної інтеграції України, безумовно, вплине також на рівень зрілості громадянського суспільства з питання визначення стратегії та перспектив розвитку України.